

KáZsé

Egész Könnyű

Az SzSzC Kossuth Zsuzsanna
Szakképző Iskolájának lapja

VI. évfolyam 1. szám
2016 november

Gólyanapok

Szeptemberben három fészekalja gólya kezdte meg tanulmányait iskolánkban: a 9.a osztály Molnár János tanár úr vezetésével, a 9.b Mikó Anna szárnyai alatt, és a 9.f Palatinus Mirjam anyai támogatásával. A három osztály az első napokban ismerkedési játékokkal, iskolabemutatóval, városismereti- és sportvetélkedővel töltötte az időt. A program közös tortaevéssel végződött. És hogy milyen volt a hangulat? Képgalériánkat az általuk közzétett szelfikből válogattuk.

Tartalom

Gólyanapok– szelfigaléria	2. oldal
Gólyaavató	3. oldal
Irodalmi sarok.....	7. oldal
Hyperión - Maecenas 2.....	8. oldal
A köszönetről	9. oldal
Folytatásos novella	10. oldal
Cakó Ferenc, Jankovics Marcell ...	11. oldal
Vörösmarty levele 2.....	12. oldal
Muzsikás-interjú Hamar Dániellel	13. oldal
Gőzerő interjú.....	15. oldal
Mi újság veled? - Dávid Vanessza	17. oldal
Pályaválasztási vásár	18. oldal
Moziajánló	20. oldal
Könyvajánló, helyesírási verseny .	21. oldal
Idősek napja.....	21. oldal
Aranyköpések	22. oldal
Egészségügyi szűrések	23. oldal
Híres divattervezők – Prada.....	24. oldal
Makói nyári gyakorlat	25. oldal
Gratulálunk!.....	26. oldal
Képzőművészeti pályázatok	28. oldal
Ne feledd!	30. oldal

Október 17-én elérkezett a pillanat: megkezdődött a gólyák avatása. Az újdonsült kilencedikesek részt vehettek különböző játékokon, előadták indulójukat, és pontokat gyűjthettek, hogy egy évig náluk legyen a „Vándorbéka” nevű plüss békafigura, ezzel jelképezve a győzelmet.

A gólyák megjelenésének pontozása után az indulók következtek, majd lisztből kellett cukorkát kihalászni szájjal, hátratett kézzel, csőrös pohárból inni, haját fonnai, de nem maradhatott el a népszerű lappuszi és lufiborotválás sem.

A versengést természetesen a táncos produkciók zárták. Első körben a 9.f-esek táncát láthattuk, aztán a 9.b-ek mutatták be produkciójukat Mikó Anna tanárnő szereplésével, és végül a 9.a-sok zárták az eseményt Molnár János tanár úr közreműködésével.

Idén a rendezvény a tornateremben zajlott. A zsűri – Horváth Attila igazgató úr, Molnár Gyöngyi tanárnő és Paré Alexandra DÖK-elnök – természetesen mindhárom osztállyal és minden produkcióval meg volt elégedve.

Így nehéz is volt a választás. De végül összeadták a pontokat, és megszületett a döntés.

Hogy kik nyerték meg? Természetesen mindjárt elmondom. De előtte tessék jó nagy örvéndéssel a gép/telefon előtt tapsolni, mert nagyon megérdemelte a 9.b. Gratulálok nekik, és legyenek ilyen kitartóak négy évig! A 9.f a második helyen végzett szép teljesítményével. Paré Alexandra kiemelte a 9.a-sokat is, és én is szeretnék gratulálni nekik, ugyanis kevesen jöttek el, de az a kevés ember is nagyon jó műsort adott elő!

Én idén fényképeket készítettem, és felvettem a táncokat. Nagyon jól éreztem magam, mert jó volt látni azt, hogy a gólyák összetartóak voltak, és segítették egymást. A táncok pedig kitűnőek voltak, főleg hogy a tanárokat is belevonták, így még jobban ütött a műsor. Örülök, hogy idén is részt vehettem benne valamilyen formában. A videók pedig elérhetőek lesznek a youtube csatornámon!

Csongrádi Beáta

Színes – ami megüti a fület, amin a szem megakad

9.b

Én mint újonc gólya megfogadom, hogy ezen esküpontokat legalább a szavak szintjén igyekszem betartani, annak látszatát keltve, hogy a gólyaavató után a lehető legkomolyabban veszem őket.

Az imént említett módon a KZS diákserege és tanári kara előtt esküvel fogadom, hogy: hozom a 1.9-es átlagot félévkor és év végén. A tesiórán tiszteletudón felmutatom az általam írt felmentő igazolásomat.

Esküszöm, hogy az idegen nyelvek közül legalább az ellenkező neműek nyelvtechnikáját igyekszem elsajátítani.

A büfé előtt sorakozva minden felsőbbévest magam elé engedek.

Ha nálam idősebb iskolatársat cipekedni látok, táskáját azonnal a kívánt osztályterem elé viszem.

Ígérem, hogy legalább látszatát keltem annak, hogy az órán jelen vagyok.

Ígérem, hogy csak akkor veszek csokit és édességet a büfében, ha arra egy tizedikes ígényt tart,

és végül ígérem, hogy vérbeli gólya válik belőlem, hogy senki és semmi nem tart vissza attól, hogy a későbbiekben az iskolában valamiféle pozitív nyomot hagyjak magam után – így például a padokon, falakon és a tesziöltözőben.

Kossuth Zsuzsanna szelleme engem úgy segítjen!

2016

9.a és 9.f

Én még kicsi gólya vagyok,
Nálam okosabbak már a nagyok.
Ezért, mint dolgozó hangya igyekszek,
És mindenben a kedvükre teszek.
Kívánságuk számomra parancs,
Legyen az banán, eper, narancs.
Ha elsóhajtják azt, hogy friss tejet,
Megyek és keresek egy tehenet.

A büfében őket előre engedem,
Ha nincs pénzük, én gálánsan fizetem.
Érzékeny idegzetük tiszteletben tartom,
A sebességkorlátozást mindig betartom.
Nehéz táskájuk helyettük hordozom,
Fáradt hátukat megmasszírozom.
A buszon, ha pillájuk felém rebben,
Lelkesen adom át nekik a helyem.
A menzán, mint Mózes tette a tengerrel,
Úgy válok én is ketté a tömeggel.
A tálcájukat helyettük cipelem,
Étvágyukat szívemen viselem.

Az osztályfőnököm mindig tisztelem,
Hülyeségeimmel sohasem stresszelem.
Amíg pehelytollam erősebb nem lesz,
A tisztelet a számra lakatot tesz.
Levegőt is csak halkán veszek,
Nehogy aztán túl merész legyek.
Ha eskümhöz hűtlenné válnék.

Rám a KZS átka szálljék.

Ha a tudással szárnyam nem erősítem,
És pihés tollam érdemmel nem fényesítem,

Maradok kis gólya szégyenszemre,
És sose vándorolok el az egyetemre.

Kossuth Zsuzsanna szelleme engem úgy segítjen!

9.a

Reinkarnáció soha nem érhet véget,
Varázzsolj borona valami frekvencia,
Repülj allódium a szerelem monarchia!
Indulj a frájcajtáktivitétén.

Konstitúció soha nem érhet véget,
Varázzsolj nekünk valami szuverént,
Repülj velünk sternocleidomastoideus
Indul a pseudopseudohypoparathyroidisms

9.f

Versünk címe: A kimondhatatlan szó

(Felirat felmutatása: Pneumonoultramicroscopicsilicovolcanoconiosis)

Mottó: A megszensteleníthetetlen-ségeskedésedéseitekért írta ezt a 9.f osztály.

Talpra KZS,
hí a haza,
Itt a 9.f,
most vagy soha.

Hihetetlenek legyünk vagy szabadok?
Ez a hipertonia, válasszatok!

A megsemmisített addiktív telekommunikációra
esküszünk, esküszünk,
hogy uterus struktúra nem leszünk!

A vándorbéka elnyerésének reményében
ajánlásunk:
(Felirat felmutatása: Landwirtschaftliche-Weltausstellung)

9.b

Ez lenne a
Kilenc bé dala...

(Bekiabálás):
Csak ti elkelkáposztásítottalanítottátok!

Unikornis
Te vagy a vírem
(...) Testvírem!

Irgumburgum
Fityfene beléd
Empineapplepen!

A pöttyös az
Igazi nekem,
Csilivilicsajszik!

Coccinella
Septempunctata
Hétpettyes katica!

Ez lett volna
A kilenc bé dala
(...) Bakfitty!

Irodalmi sarok

Minden napra úgy kell gondolni, mintha az utolsó lenne. Boldogan, vidáman – legyen értelme, mert minden nap egyedi. Egyik sem hasonlít az előzőre. Igaz, hogy reggel felkelünk, búsan indulunk suliba és a délelőtt szinte ugyanolyan, mint a tegnapi, de a délutánt és az estét ti irányítjátok. Ne legyen elpocsékolt nap az életetekben. Mert minden napért érdemes élni, és sosem tudhatjátok, melyik lehet az utolsó.

wesley

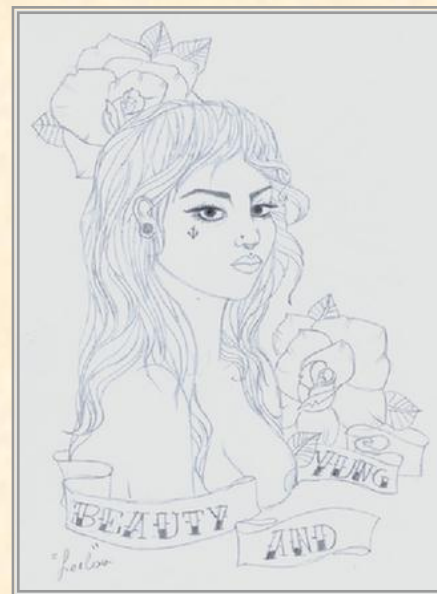
Álmok

El akarok menni, csak egy pillanatra.
Mély víz alá bukni, álomba süppedni,
Sivatagban járni, erdőben elveszni,
És szállni messze a madarakkal.

Utazni is akarok, és nagyvilágot látnék,
Csábít az ismeretlen, úrbéli messzeség.
Kikötni a hajóm a semmi közepén,
És csak úszni, míg testem partot nem ér.

Végül, éppen, mikor hazaérnék,
Úrrá lenne rajtam az öregség.
Lefeküdnék egy ágyra, s emlékeznék,
Miért üres körülöttem minden szék?

Rabb Tímea

Vincze Violetta rajza

Kortárs vers

Most valahogy minden olyan más lett.

Edénycsörömpölés, persze, a régi ébresztőm,
ha aznap épp nem volt sulis
de 11 előtt nem kelnek fel soha!
Csak abból tudom, ha hajnalban
furikázom a városban
és a traffikban megállok,
hogy ez is más: a gyerekek csokolommal köszönnek.
Nem tudom, mikor lett anyámból nagyanyám
és mikor lettem én az apám...

Meg kéne már borotválkoznod! - mondja,
"jól, van, anyuka, kicsinájjak", én így érzem magam
férfinak. (Ezt mégse mondom neki.)

Inkább behozom a teszkós katalógust meg a többit,
"nem kéne mégis kiírni, hogy nem kérünk reklám-
anyagot?",

de eszembe jut, szereti lapozgatni,
hát megkérdem kell--e valami, hozzak--e neki
de csakis este, mert az officeban a boss
így is folyton zsörtölődik.

A hallgatás is a régi,
de ez már nem az én anyám, azaz mégis,
mert én már apám vagyok, ő nagyanyám,
aki kalácsot süt húsvétkor,

behozza az egyre keserűbb kakaómat
és sose szid le, ha reggel egy kicsit tovább
nyújtózom az ágyban. Csak az illata még az anyámé.

Peszeki Szandi

Hyperión – Maecenas 2.

A következő írás egy variációjával olvasóink már találkozhattak az előző számban. A Pécsi Tudományegyetem Hyperión tanulmányi versenyének „Blog az antik Rómában” kategóriájában a feladat az volt, hogy a versenyző Maecenas nevében írjon meg egy általa híres költőknek adott vascorát. Íme a másik megoldás, amellyel a szerző az országos döntőbe jutott.

Maecenas vagyok, nem csak versíró! ☺

dies Saturni, Saturnalia et Opalia.

Servus Humillimus, drága barátaim, ismét jelentkezem. :D Midőn ismét elérkezett a December hava, megannyi készülődéssel köszöntöttük, ahogy azt illik. Nem szívesen zavarnálak Titeket e forgalmas időszakban, de oly szerencse ért, miről be kell nektek számolnom, s így egyidőben elmesélném, hogyan is töltöttem az idei népünnepély első napját. ☺

Köztudott, hogy én mindig szívesen láttam két barátom, kiknek anyagi pártfogója is szerény személyem (Mert gazdag vagyok, THUGLIFE), Horatiust és Vergiliust, de sosem sikerült sort keríteni ünnepi találkozásra. Bár ők is az Esquilinuson éltek, túl elfoglalt emberek, így csak kevésszer találkozunk magánügyekben, baráti találkozókra. Még sosem jártak villámban ezelőtt, és tudniillik, nagyon szerették volna belülről is megcsodálni hajlékomat, nem csak a hatalmas tornyom külsejét, így a mostani ünnepre csakugyan eljöttek. :O Minden eddiginél nagyobb szabású lakomát képzeltem, s gyorskezü szolgálóim és szakácsaim mindenben segítségemre voltak. Számlálhatatlan sestertiust adtam rendelkezésükre, s ezáltal oly étkek hozzávalóit vehették meg, melyeket maga Penates is megkóstolt volna. Nem maradhatott el persze saját különlegességem, az ad hoc „csacsi” hús, melyet magam szolgáltam fel először a lakomán. #túlfinom ☺

Megadtam legjobb szakácsaimnak, hogy olyan ételeket tálaljanak s készítsenek, melyek rangosabbak, mint minden eddigi, amit kövér éltükben készítettek. Mikor a Nap lenyugodni látsozott, az első vendégek már megérkeztek. Díszes tógámban vártam őket, melyet még maga Martialis megdicsért, fejemet is eltakartam, ahogy szoktam. (Nagyon jól néztem ki LOL :D) Rendre megdicsértem övéik szépségét. Ez bevett szokás volt körünkben, hisz mindőjüket ismertem. ☺ ☺

Mikor az első hasak elégedetlenkedtek, sokszor a szájak is elég hangosan, s viselőjük ételt követelt, azonnal a nagy asztalhoz kísértem vendégeim, hol akár harmincan is elfértünk. (Na, azt aztán nehéz volt behozni OMG). Jeleztem a szolgálóknak, s azok hamar hozták is a lakomát. Szerintem indítom őket a városi futóversenyen, múltkor még palliumot is kaptak, LOL!. Az asztalon sorakoztak a finom illatot fakasztó ételcsodák. Horatius és Vergilius is éppen időben megérkezett, hasonló tógában, mint amelyet én viseltem, de rajtuk nem volt oly sok gyűrű és gyöngy, miket én oly annyira kedveltem.

Miért is ne kedveltem volna, hisz sorra jelképeztek valamit, s emlékeket jelentettek számomra. Mikor még kicsinyke voltam, apám sokat kérleltem, hadd lássam Neptunus hatalmát, melyről oly sokat meséltek nekem. Így is lett, s mikor találtam ott egy gyöngyszemet a parton, oda akartam jóanyámnak adni, mire apám azt mondta: Amit Neptunusz kiköpött neked, azt tartsd is meg, fiam, de magadnak. Így aztán gyűrűt készítettem belőle. :3

Ilyen, s efféle történetekkel múltattam az időt a lakomán, s legnagyobb örömömre két drága

barátom – nem csekély bor hatása után – felajánlották, hogy elszavalnak a nagyérdeműnek valamit. Horatius eképpen fogalmazott:

*„...Ünnep ez most! Elrepül a sötét gond:
zűrzavartól nem remegek, ha Caesar
úr ma mindehol, s nem ijeszt halállal
gyilkos erőszak.
Menj, fiú, hozz hát koszorút, kenőcsöt
s bort, amely marsus csatazajnak őrzi
még az emlékét, s kicselezte hajdan
Spartacusékat!...”*

Ezután, mikor a tivornyázás kezdetét vette, a vendégek egy része saját hajlékukba tért, hogy kipihenhessék – vagy további ünnepléssel múlassák- a nálam eltöltött estét. Mind lerészegedtek. Két drága barátom is nyugovóra tért, s mikor arra eszméltem, túl sok a maradék, a konyhát járva, Minerva sugallása által, hogy egy fogás kimaradt. Így aztán másnap kénytelen voltam ismét feltálatni, de ez senki kedvén nem rontott. Meghívtam szegényeket, s a szolgák is mellénk ülhettek.

A hangulat kötetlen volt és vidám, mindenki evett és ivott, én pedig ültem fő székemben és a vacsora végére elaludtam. Álmomban édes múzsák dala szólt, s még egy napon át tartó viadalom, házasság vette kezdetét. (Legalább ott nem volt baj, ha több nő is feleségemmé vált.) Így töltöttem el az idei ünnepet, s ez oly boldogsággal tölt el, hogy meg sem tudom fogalmazni – pedig ki más tudna fogalmazni, ha nem én, Maecenas?

Áve! ☺

Rabb Tímea Pálma

Diáktársaim, Tanárain!

Ezennel szeretném felhívni a figyelmet arra a problémára, amivel a sulis folyosóján találkozom, és jó párszor én is beleesem ebbe a hibába figyelmetlenségem miatt, vagy mert éppen másfelé jár az eszem – szerelmi bánaton, vagy éppen az egyik barátom baján, mert amiben tudok, segítek, és sajnos sok szokott lenni a probléma.

De nem kerülgetem a forró kását. A probléma a következő: diáktársainknak, barátainknak távolról köszönünk, de tanárainkat elfelejtjük üdvözölni. Pedig ők olyanok, mint a leendő munkatársaink, és amikor gyakorlatra megyünk, akkor is köszönünk minden ott dolgozónak és betegnek, csak a tanárainkról feledkezünk meg, akik szinte egész nap velünk vannak, és segítenek amibe tudnak. Ha javítani szeretnénk a jegyeinken, akkor megadják a lehetőséget, sőt van, aki ránk erőlteti a javítást, mikor azt nem is lehetne, de őket is csak a jó szándék vezérli. Együtt izgulnak velünk a versenyeken és előadásokon, és külön jutalmat adnak, ha véletlen nem értünk el helyezést. Szóval van, amiért megérdemlik a köszönést, pont úgy, ahogy a legjobb barátunk is.

De ezennel szólok tanárainkhoz is, mert sajnos vannak olyan tanáraink, akiknek köszönünk, és nem köszönnek vissza, ami szintén nagy baj. Vannak diákok, akik általánosítanak, és azt gondolják, hogy ha ez a tanár nem köszönt vissza, akkor a többi se fog, és akkor miért köszönjünk feleslegesen. Persze náluk is előfordulhatnak azok a problémák, amik nálunk, diákoknál, az is lehet, hogy csak halkán köszönnek, és az illető nem hallja meg, vagy éppen másra figyelnek. Szóval szeretném megkérni tanárainkat is, hogy ha mi köszönünk, akkor köszönjenek vissza, és mindenkit arra, hogy értsük meg egymást. Tanárok és diákok – figyeljünk egymásra!

wesley

Első levél

Kedvesem!

Tudatom veled, hogy ma hajnalban, április 3-án megszületett Dávid.

A „programozott” szülés, mely szerint előre tervezett időben engem előkészítenek a műtetre, és mesterséges úton, altatásban, „világra hozzák” gyermeküket, nem sikerült. Dávid fiunk – mert fiú lett – ezt a tervet megghiúsította.

S figyelembe véve édesapja áhitott kívánságát – „*csak nehogy április negyedikén szülessen ez a gyerek* – megindult a világra.

Most hozták be hozzám a kórterembe, nagyon csúnya, nincs haja, a feje vörös és szüntelenül ordít.

Antal professzor – félre nem érthető módon – jobb kezét orvosi köpenyébe csúsztatva mosolyogva sétált az ágyamhoz.

Tőle tudom, hogy műtét közben volt egy „kis szívroham”, de minden rendben... egyébként arra még emlékszem, hogy hordágyon vittek a földszinti műtőbe. A lift elromolhatott, mert a hordágy minden lépcsőfordulóban fennakadt, volt nagy kiabálás.

Éljen április harmadika! Bohács Dávid születésnapja!

Kiáltanám, ha az orromba vezetett oxigénadagoló cső el nem dugulna folyton.

Siess a fiadhoz!

Ibolya, 1970. április 3.

Hihetetlenül boldog gyermekkorom volt. Pedig Anyám apa nélkül nevelt fel, vagy inkább hagyott szabadon élni. Nem is tehetett mást, a falu egyetlen gyárában – a Kunsági Pamutszövőben – három műszakban dolgozott, s addig én dédnagyanyámra voltam bízva.

Akkor még gyári kúrtszó szólította munkába a dolgozó népet, vagy éppen jelezte a műszak végét.

Nekem azt jelentette az esti kúrtszó: Kati, fújd el a petróleumlámpát, dugd el az olvasott mesekönyvet, regényt, mert Anya hamarosan megérkezik.

Ha délután kettőkor jött jelzés: az utcai önfeladt játékot befejezni, gyors mosdás, hogy anya már a konyhaasztalnál találjon leckét írva, verset magolva vagy éppen a számolás nehézségeit leküzdve.

A reggel az más volt... a legszebb. A dudaszót átaludtam, s arra ébredtem, Anyám a fejem simogatja, pusztít ad, és a fülemben énekel: „Ha esik is, mindhiába, el kell menni iskolába!”

Kati... Kati... Kati...

Valójában Ibolya a nevem, Rózsa Ibolya. Csúfoltak is eleget a fiúk. Én voltam a „kétszervirág”. De anyám anyyira szerette a Katit, s ahogy becézni tudta, Katica, Kató, Katalinka, Katus...

Még ma is, jóval túl az élet delén, ha az utcán megyek, Katira, Ibolyára, de még a Rózsára is egyformán kapom fel a fejem.

Te sosem nevezted Katinak – mert szerinted nem illik hozzám –, igaz, Ibolya sem voltam neked.

Tőled kaptam a legszebb nevet: Kicsi, Kicsim.

Leveleidben is így szólítottál meg. Később átvette ezt a nevet a tőlem sokáig idegenkedő, engem nehezen elfogadó családod is.

Egyetlen ember kivételével, az apósom ugyanis minden feltétel nélkül elfogadta a választásodat, megérezte rendíthetetlen szerelmünk erejét.

S ma is hallom, hogy kicsit csipkelődve, cinkosan, nevetve szól utánam: „Kicsi”.

Utóirat: Hát kedvesem! Önféjű, makacs szerelmem, egyetlen fiunk, Dávid apja!

Ezt a „Kicsit”, ezt, a csak nekem szóló nevet, szeretném most megköszönni!

Szeretettel Ibolya, 1975. augusztus 8.

(Folytatása következik – a második levelet ld. következő számunkban.)

Az előző tanévben nyolc diákunk vett részt a Nemzetisínháztörténeti vetélkedőn, melynek témája a Csongor és Tünde volt. A feladatok kapcsán számos interjú készült, többek közt két híres grafikust is megkérdeztünk arról: mit mondana, ha felkérnék egy Csongor és Tünde könyv illusztrálására. A Minerva csapat *Cakó Ferencet* választotta, aki főként homokanimációiról híres, a Szegedi Múzsák csapat *Jankovics Marcellt* kérdezte, akit mindenki ismer például a Magyar népmesék, János vitéz, Fehérlófia filmek alkotójaként. Válaszukat alább közöljük.

Cakó Ferenc

„Persze hogy elvállalnám, igen. Fantáziadús a téma, jó rajzolni az ilyeneket. Mindent jó csinálni, ami látványos, meg érdekes figurák vannak benne. Sokat számít az is, hogy milyen jellegű illusztráció: csak tollrajz, vagy színes, és az se mellékes, hogy kicsi vagy nagy. Mindig a kiadó dönti el, mivel bíz meg. Vannak kicsi könyvek, nagy formátumú könyvek. Nyilván azt jó csinálni, ami nagy, esetleg színes, vagy szépen kidolgozott rajzokkal.”

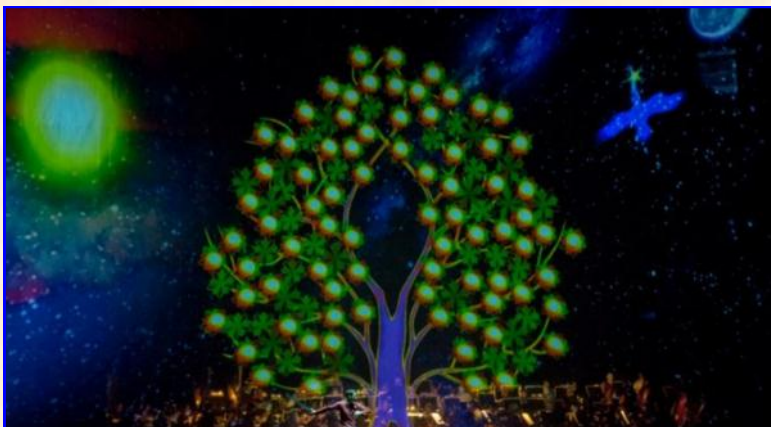
Jankovics Marcell

„Ha engem kérnének föl, örömmel mondom, hogy szívesen illusztrálnám a könyvet. Van is némi előéletem e tárgyban. Tavalyelőtt a tavaszi fesztiválra két munkatársammal készítettem egy animált díszletvilágot és kosztümterveket a Csongor és Tünde táncos földolgozásához. Írtam róla, pontosabban a meseváltozatról tanulmányt is Árgirus csillagai címmel, ha jól emlékszem. A művet szeretem, népmesei eredetijét és Gersei Albert mintaként szolgáló széphistóriáját még inkább. A három mű különösen izgat, mert évtizedek óta nem tudom megfejteni egy, mindhárom változatban megjelenő motívumot, jelképes akcióba csomagolt üzenetet. Az üzenetet megfejti Csongor, illetve Árgirus királyfi, ezért nem a megfejtéssel volt gondom, hanem hogy miért úgy szól az üzenet, ahogy. Nem szó szerint

Képek: wikipedia

idézem: „akaszd a kardodat a kisebbikről a nagyobbik szegre”. Ha viszont komoly lenne az ajánlat, a legnagyobb sajnálatomra nemet kellene mondanom. Tényleg nagyon elfoglalt vagyok, s lehet, hogy mire fölszabadulok, már nem lenne erőm a munkához.”

Kép: posztit.hu - Jankovics Marcell díszletvilága

Vörösmarty levele – másképpen elképzelve

A Nemzetisínháztörténeti vetélkedő feladata volt az is, hogy a versenyzők írjanak levelet Vörösmarty Mihály, a Csongor és Tünde szerzője nevében az utókornak. Most a Minerva csapat levelét mutatjuk be, amelyet Vincze Violetta álmódott meg.

Vincze Violetta rajzán Marton Endre, akinek akár szólhat is a levél, hiszen 1952-ben és 1962-ben is rendezte a Csongor és Tündét.

Ajánlás jövő teátrumoknak

Csongor és Tündémet késő koroknak ajánlom e sorokkal. Ám ahhoz, hogy művemet értő módokon vezethessék elő a jövő publikumának, annak velejét érteni szükségeltetik.

A boldogságot nem másutt, nem a tündérmesékben vagy a romantikus kalandok sorában kell keresnünk, hanem önnönmagunkban. S ezt mi mutathatná be ékebben, mint épp a tündérmese? Úgy vélem, a mai ifjúságot sem mozgathatja jobban semmi más, mint a szerelem és a boldogság keresése.

Úgy vélem azért, a gyönyörködtetés sem másodlagos hatás. Sajnálatomra oly sok fiatal van korunkban, ki csöppet sem törődik művészetekkel, művelődéssel! Nem is sejtik, mi valódi óhajuk, mégis kétségbeesve vágnak betölteni azt. Ajánlom művemet tükör gyanánt, melyet a világ felé fordítok. Csongorral igen-csak sok zsenge elme tud majd azonosulni, ki a dicsőt, az égi szépet kutatta mindezidáig, képzelhetetlen célokat keresett, és ezen ideákat Tündében látja megtestesülni.

Ifjú hősrünk csupán akkor lehet boldog, midőn belátja: fel kell adnia kór eszének álmait, s eszményeit a földre emelt tekintettel, alant is lehet keresnie. Tán ezt a legnehezebb suhanci ésszel elfogadni. A nemtők, kik a Hajnal hónapban még oly elérhető közelségben jártak, az Éj országában lét és nemlét határán bujdokolnak már, elérhetetlen messzeségben. Világon s életem túl, mint a Csongor üldözte csalfa tündér.

Művem veleje ez. De figyelmezzetek! Művemet tartsátok meg eredeti formájában! Ha a rendező mindenkor saját korához idomítja azt, netalántán túlon túl egyszerű lenne azt a fiatal elméknek észbe venniük, s így az nem buzdítaná őket több gondolkodásra.

Művem, ahogy sokan sejtetik is, nemcsak a növő elméknek szól: a kalmár, a fejedelem és a tudós is hű tükör boldog férfikorban lévőknek és hajlottabb koriaknak egyaránt. Kérdezz, érettebb korú barátom, önmagadtól is, még ha talán sohasem is kaphatsz választ kérdéseidre! Két ember kapcsolata, a szerelem, az egymásra találás nem válasz a világra, csupán menedék a világ előtt; a világ elviselhetőségének lehetősége. Lelked halhatlan, ám tested halandó, s eme ellentétet csak gondolatid békíthetik.

Mikor eme művemet írtam, tanácstalan s elveszett voltam életemet belátni, akárcsak bárki más zaklatott férfikorában. Ahogy nő az elme, halványodnak kérdéseink. Eme színjátékkal szeretném erősíteni a gondolkodás hatalmát. Szükségeltetik keresni a boldog létezést, nem elég csupán a létezés maga.

Drámámat nem kívánám a jövőnek semmiféle újdonságával felruházni, hisz az a technika csodái nélkül is csodálatos és igencsak elmerengtető. Úgy vélem, bármikor kerül is bemutatásra, akár egy év múlva, akár évszázadok távolából, időszerű leend. Hisz az ember minden korokban vágyik a tudásra, s megválaszolni kérdéseit. A vágy a boldogságra levetköz-het-len sajátja nemünknek, s ez jövődönknek is sajátja lesz. Megmutatni hát mindezt ne terhel-tes-setek!

Jobb kort kívánva

Vörösmarty Mihály

„Még sohase veszítettünk” Interjú Hamar Dániellel

2016. szeptember 22-én az SzSzC Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskola tanulói rendező énekórán vehettek részt, amelynek keretében megismerkedhettek a Liszt- és Kossuth-díjas Muzsikás együttesel. Az együttes tagjai, Sipos Mihály, Porteleki László, Éri Péter és Hamar Dániel ismeretterjesztő koncertet tartottak a magyar népzeneről. Hamar Dániellel Mikó Anna tanárnő beszélgetett.

– Régen találkoztam utoljára a Muzsikás együttesel, akkor még Sebestyén Mártával adtak koncertet Budapesten. Vele, ha jól tudom, már megszakadt az együttműködés. Miért?

– Igen, ez már elég régen volt. Márti szeretett volna önálló lenni, a saját útját járni, ennyi volt az egész.

– A honlapjukon azt is olvastam, hogy az együttes 43 éves. Ez elég tekintélyes kor, én például még nem is vagyok ennyi. Mi a titka az ilyen hosszú együttműködésnek?

– Egyszerűen kibírtuk egymást.

– Voltak közben személyi változások egyáltalán?

– Nem nagyon volt ilyen. Hárman alapítottuk az együttest, és a harmadik ifjú Csoóri Sándor volt, aki körülbelül húsz évvel ezelőtt betegség miatt hagyta ott az együttest. Akkor jött Porteleki Laci, és volt a egyetlen változás. Márti volt egy darabig velünk, innentől kezdve vendégként lépnek fel az énekesek. Nagyon stabil együttes vagyunk.

– Fő tevékenységük a zenélés?

– Senkinek nem az. Én az egyetemre még ma is bejárok órát tartani nyugdíjasként, és végig tudományos kutató, geofizikus voltam és vagyok.

– Annyira már nem vagyok meglepve, mert emlékszem, amikor a Kaláka együttesel készítettem interjút, róluk kiderült, hogy a Műszaki Egyetemre járt szinte a teljes együttes.

– Így van, de ők végül is soha nem dolgoztak aktívan, régóta csak zenei pályán mozognak. Tőlünk Sipos Misi is matematikusként ment nyugdíjba.

– Mondják, hogy a matematika valahol nagyon is összefügg a zenével.

– Nagyon is. Az agynak az a része, ami a matematikáért meg a zenéért felel, ugyanazon a

területen van. Ami nem jelenti azt, hogy a zenészek jó matematikusok, inkább azt, hogy a matematikusok jó zenészek.

– Őszintén szólva, bevallom, nekem a népzene sose volt műfajom, de kezdek eljutni odáig, hogy mindegy, hogy milyen műfaj, csak minőség legyen. És a Muzsikás együttes a maga műfajában egyértelműen a minőséget képviseli.

– Egy öreg erdélyi mesterem, aki egy írástudatlan cigányember volt, de hihetetlen zenész, mesélte, amikor diákként negyvenvalahány évvel ezelőtt ott voltam nála, hogy „Kicsi fiam, tudod, csak két zene van a világon. A jó zene meg a rossz zene.” Megkérdeztem tőle, hogy mi a különbség. Azt hittem, hogy behúzom a csöbe, de nem sikerült, mert azt válaszolta: „Kicsi fiam, a jó zene az igazat mondja, a rossz meg hazudik magának.”

– Most azt kellene kérdeznem, hogy mi a rossz zene véleménye szerint, de nem hinném, hogy ez jó irányt adna az interjúnak...

– Kár is arról beszélni. Attól, hogy dallamok vannak, még nem biztos, hogy az a zene épül. Ez olyan, mint a jó étel meg a rossz étel. Van, amivel az ember mérgezi magát, van, amitől meg egészséges lesz. Ez ilyen dolog. Kodály azt mondta, hogy már a kicsi gyerekeknek hihetetlen érzéke van ahhoz, hogy megkülönböztesse a kettőt. Aztán később kinevelik belőle. Ha nem foglalkoznak a gyerekekkel, akkor ez történik. Pedig a jó zenére szükség van, a rossz zene meg árt.

– Hogyan kéne a gyerekekkel foglalkozni?

– Ezért vagyunk itt. Mert Kodály hazájában a mindennapos énekóra már az álmok birodalma. Pedig Kodály elmondta, hogy miért kell ezt: nem azért, hogy zenészeket neveljünk, hanem azért, hogy egészséges embereket. És mint kiderült, erre bizonyítékok vannak, semmiféle időt nem vesz el a tanulástól, mert az intenzív zene-tanulás sokkal intenzívebbé teszi a többi tantárgy megtanulását is. Ez bizonyított dolog.

– *Tanulásmódszertanból szoktam tanítani, hogy ha valaki szereti a zenét és a ritmust, akkor az segíthet a tanulásban.*

– Ez így van, és az a gyönyörű benne, hogy az a valaki nem is veszi észre. A kicsi baba úgy tanulja a meg a nyelvet, hogy nem erőlködik és nem fárad. Megtanul egy nyelvet, még hozzá tökéletesen, két év alatt. Minden gyerekben, minden emberben benne van az a lehetőség, hogy szeret tanulni, és élvezi a tanulást. Biztos, hogy minden gyereknek van kedvenc tantárgya. De általában az iskola nem arra van, hogy a gyerekekkel a tanulást megszerettesse, hanem arra, hogy igazi, jó polgárt neveljen. Tanulja meg a fegyelmet, ne akkor menjen pisilni, amikor kell, hanem amikor engedik, hogy elvégezzon olyan munkát, amit nem szeret, mert egész életében azt kell majd csinálnia, tehát egy csomó mindenre szolgálkat nevel a társadalom. Minden pedagógus tudja, hogy van olyan, amikor repül az óra, és van, amikor iszonyatosan nehezen telik. Azt kéne megérteni, hogy ez mitől van, mert a zene például ezt biztos, hogy meg tudja csinálni. Nagyon fontos, hogy ha a gyerek szeret tanulni, akkor hihetetlen teljesítményre képes. Egész életünk során az agyunk 10%-át se használjuk. Elképesztő potenciál van az emberi agyban.

– *És akkor ide fogjuk hozni ezeket a gyerekeket, és az emberben pedagógusként mindig ott a félelem, hogy mi van, hogyha nem érdekli, mi van, hogyha rosszul viselkedik... Kíváncsi vagyok, hogy általában hogy szokott ez alakulni?*

– Ez a mi dolgunk. Még sohase vesztettünk. Egyszerűen azért nem, mert két dolog van a kezünkben. Van egy hihetetlen zenei anyag, amit örököltünk, és ami többszörös szűrőn ment keresztül. Nem véletlen, hogy a népzene hihetetlenül intenzív és erős. Ha nem az lenne, elfelejtene. Beszűrődik, mondjuk, száz dallam egy falusi közösségbe, és megmarad egy. Kilencvenkilenc

kihullik. Ez olyan, minthogyha rengeteg növény lenne egy mezőn, de csak egy gyógynövény. Ha nem hatna, nem is használnák. Azért használják a füvesasszonyok, mert hatékony. A zenében is az marad meg, ami hatékony, és ez van a kezünkben.

És ami még van a kezünkben, az a hit. Na most ezek a gyerekek úgy nőnek föl, hogy van egy felnőtt társadalom, ami a sikerben, a pénzben hisz. De csak spirituális dolgokban lehet hinni: Istenben, szellemben, erkölcsben. Pénzben és sikerben nem, mert az nem hit, az egy ego. Azért hiszünk ebben a zenében, mert bevált. Ennyiben lehetünk konzervatívok, mert a természet maga is az. Miért van az, hogy egy gólya vagy egy fecske visszajár ugyanoda, ahol az előző évben fészkelte? Miért ragaszkodik hozzá? Mert bizonyos bevált dolgok jók. Ilyen a magyar nyelv is. Bármennyire szereti az új dolgokat egy tizenéves, nem veszi észre, hogy a szavak egy része, amit kimond, háromezer éves.

– *Ha már a hagyománynál tartunk, természetesen a népzene népviseletben játsszák nekünk.*

– A viselet szó eredete ugyanaz, mint a viselkedés. A tradicionális viseletnek az volt a lényege, hogy nem lehetett lezserül lenni, egyszerűen azért nem, mert a viselet nem engedte meg.

– *Mit lehet negyvenöt perc alatt, egy ilyen rendhagyó énekórán tenni? Van-e valami, amit kifejezetten célként megfogalmaznak?*

– Azt próbáljuk ennek a korosztálynak sugallni, hogy ők egy kultúrának a részesei, amit meg kell becsülni, és az egész emberiséghez ezen a kultúrán keresztül tudnak kapcsolódni. Magyaroknak születünk, mindegy, hogy hány ősről volt, nem azért vagyunk magyarok, mert genetikailag mások vagyunk, hanem azért, mert ezt a kultúrát őrizzük.

Mikó Anna

„Csak meg kell találni a kulcsot”

Avagy: Gőzerővel mulattunk

Az idei első Filharmónia koncert keretében világzenét hallgathattunk a *Gőzerő* együttes előadásában. Kis csapatunk két középiskolás koncert között szó szerint letámadta kérdéseivel az együttest, amelynek tagjai szívesen álltak rendelkezésünkre. Az eredmény kellemes beszélgetés lett, amelyben részt vettek az együttes tagjai (megszólalt *Magonyné Bea, Szurdi Zsolt, Bajnóczy Sándor*, de természetesen jelen volt *Agócs Attila, Molnár Andor* és *Patkós Péter* is) és a 9.b bátor újoncai (*Draskóczy Emma, Hódosi Nóra, Kuba Dóra* és *Nagy Petra*) *Mikó Anna* vezetésével. Az alaphangulathoz hozzájárult még *Kiss Zsanett*, aki a koncert végén teljes átéléssel táncra perdült, ezzel nagy örömet okozva közönségnek és előadónak egyaránt.

M. A.: – Számomra mindig az az érdekes, hogy hogy reagálnak a középiskolások egy ilyen koncertre. Nyitottabbá próbáljuk őket tenni mindenféle zenére ezzel a koncertsorozattal, de hogy reagálnak a világzenére?

Sz. Zs.: – Nagyon furcsa, hogy minden iskola diákjai másképp reagálnak. Radnótisok, körösysek, ságvárisok, deákosok más és más reakciókat mutatnak. Az elején egy picit talán elutasítók, utána feloldjuk őket, és rávezetjük, hogy legyen fülük erre a zenére is. A végén általában már együtt tapsolnak a zenével, vagy táncolnak, mint jelen esetben.

M. B.: – Ilyen nem volt még, hogy valaki föláll, és táncol...

Sz. Zs.: – Ilyen nem volt, hogy táncoltak, de mindig más egy kicsit. Mi is ugyanúgy félünk, hogy hogy fogadják el ezt a zenét, hiszen a mostani tinédzser korosztály abszolút nem ebben nőtt föl, tehát kicsit úttörő szerepet viszünk ebben, de megpróbáljuk a lehetetlent.

M. A.: – Lányok? Lehetetlen? Mondjatok saját véleményyt, nyugodtan.

M. B.: – Tudjuk, hogy nem diszkózene...

Sz. Zs.: – Miért az utolsó számnál oldódott föl például a csapat?

M. B.: – Nem, már közben is voltak mozgások azért, nemcsak a vége fele.

N. P.: – Az elején érdekes volt, de nekem tetszett. Érdekes volt, mert nem hallottam még ilyet.

K. D.: – Nekem is tetszett.

Sz. Zs.: – Másfajta zenekultúrát használnak és hallgatnak ma a tinik, és abba ez nem fér bele, holott sokak megszólaltatják már az ilyen jellegű zenékben a tekerőt meg a népi hangszereket, csak nem veszik észre, hogy benne van. Ennek az az érdekessége, hogy nem is kaptok igazán zenét, hanem inkább egy divatot kaptok ma a fületekbe, és ez nem olyan érték, mintha zenét kapnátok. A zene az más.

M. B.: – Én magam is mindig a rockzenét szerettem jobban, sose voltam diszkóba járó, én a rock klubban ismertem meg Zsoltékat, a Gőzerőt, ezt a fajta zenét. Igaz, már általános iskolában is voltam népdaléneklési versenyen, úgyhogy közel állt hozzám a népzene. De nagy öröm, hogy ti, akik nem találkoztatok még velem, itt megismerhettétek, és végighallgattátok, végig tudtátok hallgatni.

H. N.: – Nekem tetszik ez a zenei stílus, érdekesnek találom, hogy van benne basszusgitár és dob, nemcsak a fuvola meg a hegedű. Ez jó így nagyon.

M. B.: – Akkor majd várunk benneteket Gőzerő koncertre.

M. A.: – Hol szokott lenni?

M. B.: – Például voltunk most a Bortéren, a búcsúban Újszentivánon, a SZIN-en is kint voltunk. Csak hát sokan mennek más színpadokhoz, másfajta zenékhez.

Sz. Zs.: – Újszentivánon is mi voltunk megijedve, hogy hogy fogadják majd – vissza – az ottani emberek a zenénket, és aztán csak néztünk, hogy hoppá. Mindenki elkezd örülni egyfajta magyar zenekultúrának, mert ha meghallják, rögtön elkezdik érezni, hogy azért ez a mienk.

M. B.: – A dalok szövege nagyon találó, főleg azok számára, akik már érettebb gondolkodásúak. Zsolt is mondta a szerelemről szóló dalnál, hogy csukjátok be a szemeket, nyilván ez azért is van, hogy ilyenfajta érzelmeket is kiváltson a gyerekekből, vagy már kis felnőttekből.

D. E.: – *Mi alapján döntik el, hogy melyik verset zenésítik meg?*

Sz. Zs.: – Lelki közösség alapján. Például Balassi szövege közel áll hozzám. Balassinak a szerelem volt a legfontosabb. Ennek a versnek például, amit feldolgoztam, nem találták meg a dallamát. Ő eredetileg mindegyiket dallamra írta, volt, amit török nótára, kilenc nyelven beszélt. Hát mi raktunk hozzá zenét is, meg még plusz két versszakot írtam hozzá ugyanabban a stílusban, kicsit továbbírtam. Így összehoztuk a tizenhatodik meg a huszonegyedik századot, közel hoztuk ezeket a szövegeket is a mai korosztályhoz. Csak meg kell találni a kulcsot.

A fiatalok sem egyformák., a tizennégytől tizennyolc éves korosztályban – tudom, mert én is a Körösyben tanítok magyart – nekik is többféle ízlésük, stílusuk van. A hip-hoptól kezdve a rapperekig, a lányoknak a táncosabb, dallamosabb típusú zenéig sokfajta zenét hallgattok ti is, gondolom.

M. A.: – *A világzene viszont különböző stílusokat egyesít, erre is jó, nem?*

Sz. Zs.: – Ez igaz.

B. S.: – Én egyszerűen azt tudom nektek ajánlani, hogy hallgassatok élőzenét. Amolyan úgyis kaptok, akármerre mentek, mindenhol be van kapcsolva. Meg még komolyzenét. Ezt a kettőt érdemes hallgatni.

M. A.: – *Mióta létezik ez a zenekar?*

Sz. Zs.: – Hát, 1987 óta. Lassan harminc éve.

M. A.: – *Akkor előre is gratulálunk a jubileumhoz.*

*Draskóczy Emma, Hódosi Nóra,
Kuba Dóra, Nagy Petra, Mikó Anna*

Mi újság veled? – Dávid Vanessza

– Azok számára, akik nem ismernek: mikor végeztél nálunk?

– 2015-ben végeztem, utána az ápolói szakot választottam.

– Szokatlan körülmények között, tanév közben távoztál az ápolói képzésből. Mi történt veled?

– A képzést azért hagytam abba, mert januártól április végéig edzőtáboroztam. Juniorként bekerültem a felnőtt válogatottba, és készültünk a felnőtt európbajnokságra, ami aztán sajnálatos módon egy sérülés miatt nem jött össze. Sokat hiányoztam a táborozás miatt az iskolából, és elküldtek.

– Sajnálom, így utólag ez nem feltétlenül érte meg. Megviselt a dolog? Korlátoz még az említett sérülés?

– Nem, minden rendben van. Készülök a decemberi junior európbajnokságra, ami Izraelben lesz. Jelenleg csak a sportnak élek, nagyon jól megy. De amint lezajlott az európbajnokság, szeretnék a tanulásba is energiát fektetni. Addig viszont célom van, és mindent megteszek, hogy elérjem.

– Hogy kezdődött a sportpályafutásod?

– Hét évig kézilabdáztam az általános iskolai csapatban. Utána atletizáltam másfél évig, amiben nem kaptam meg a versenyengedélyt szívritmuszavarom miatt. Ezért kellett sportágat váltanom. Egyértelmű volt a súlyemelés, mivel édesanyám, édesapám súlyemelő volt, és a bátyám is ebbe a sportba szeretett bele.

– A szüleid meddig űzték ezt a sportot, és milyen eredménnyel?

– Apukám a mai napig űzi, egymást szoktuk segíteni a versenyeken. Anyukám huszonhét éves korában hagyta abba, első osztályú versenyző volt. Apukám szintén, de neki a nemzetközi szintet is sikerült megemelnie.

– A súlyemelésben nem akadályoz a szívritmuszavar, sem az említett sérülésed?

– Nem. A szívritmuszavar az atlétikában sem akadályozott, csak a sportorvos nem merte bevállalni, hogy megadja az engedélyt. A sérülésemen is túl vagyok már, lekopogom, semmi jele.

– Ha majd később újra a tanulásra szeretnél koncentrálni, marad a korábbi terv, hozzánk jönnél vissza ápoló szakra?

– Az is benne van a pakliban, de az egyetem, főiskola lenne az a fő cél.

– Ha egyetemre, főiskolára mennél, véleményed szerint összejöhet-e a megfelelő pontszám? Ha nem, mit kell tenned azért, hogy meglegyen? Milyen szakok jöhetnek szóba?

– Csak a testnevelő/edzői szak az, amire szívesen jelentkeznék. Úgy gondolom, összejöhet a pontszám. A bekerülésben a MOB (Magyar Olimpiai Bizottság) is segítségemre tudna lenni.

Pályaválasztási Vásár

Október 20-tól 22-ig három napon át szakmák showja volt az Ifjúsági Házban és a Szent-Györgyi Albert Agórában. Középiskolák, főiskolák, egyetemek, szakképző intézmények, munkáltatók mutatkoztak be. Az első két napon az Ifjúsági Házban az érdeklődők megtekinthették a különböző szakmák bemutatását, illetve egy-egy iskola bemutatását is. A rendezvény harmadik napját a családi nap keretében a Szent-Györgyi Albert Agórában tartották.

A mi iskolánk is részt vett ezen az eseményen, nem is akárhogyan. Először is különböző szakmák bemutatásával jelentünk meg a színpadon.

1. Gyakorló ápoló és mentőápoló

2. Kisgyermekgondozó és -nevelő

3. Divat- és stílustervező

4. Szociális gondozó és ápoló

Ezt követően pedig a kedves érdeklődők megnézhatték, hogy a divat- és stílustervezők milyen ruhákat készítettek (galériánkat ld. a következő oldalon). Zárásul pedig zenés flash mobbal fejeztük be a félórás összeállításunkat. Tökéletes produkció, jó hangulat, összetartás és ZENE született a színpadon.

El lehet mondani, hogy a KZs kis csapata igenis odatette magát! Köszönöm a felkérést, egy élmény volt számomra, hogy megérhettem azt a pillanatot, hogy a tanárnókkal zenélhettem. Aki lemaradt róla, és vissza szeretné nézni, az megtalálja a Kosuth Zsuzsanna facebook oldalán!

„A KZs legyen veletek!”

Beus

Kiss Zsanett rövid ajánlók formájában segít eligazodni a legújabb mozifilmek között. Illusztrációként moziplakátokat használtunk. A filmekhez mindenkinek jó szórakozást kívánunk! (Az ajánlók több korosztályhoz szólnak, hisz a lapot szakképzősök is olvassák. A filmek némelyike korhatáros. Kérjük, ellenőrizzétek ezt még a jegy megvásárlása előtt!)

Rossz anyák – Anyának lenni nem könnyű feladat, bármennyire annak tűnik is. Egy anyának több feladata van: például a gyerekeknek reggelit készíteni, suliba vinni őket, munkába menni és szülői munkaközösségbe járni. Ezek egyszerűnek tűnnek, pedig nem azok.

Na, ebből lett elege Amynek (Mila Kunis), akinek látszólag tökéletes az élete. Két hasonlóan túlstresszelt anyatársával (Kristen Bell, Kathryn Hahn) együtt úgy döntenek, kimenőt adnak maguknak, és vad tivornyázásba kezdenek. Visszatér a régi koleszos csajbulik ideje nagy ivászatokkal, kalóriadús kajálásokkal, hajnalig tartó dumálásokkal. Ezt viszont nem nézik jó szemmel makulátlan szüleik (Christina Applegate, Jada Pinkett Smith). Mit is jelent rossz anyának lenni? Van olyan egyáltalán, hogy jó anya?

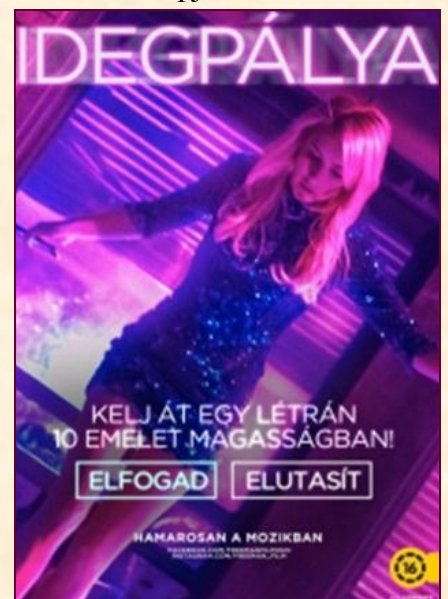
A kis kedvencek titkos élete –

Vajon mit csinálhatnak a kis kedvenceink, amikor elmegyünk otthonról? Max olyan kiskutya, aki imádja a gazdáját, és mindig nagy lelkesedéssel várja, hogy a gazdája hazajöjjön. Azonban egy új, nagy lakótársat kap, Duke-ot, aki felforgatja megszokott életét, egyikük sem kedveli a másikat. Végül Manhattan utcáin kóborolva próbálnak hazajutni. Vajon a két háziállat össze tud-e fogni, ha közös a cél?

Idegpálya – Mi történik akkor, ha a Nézők ellopják az identitásodat? Mit csinálnátok, ha egy játék foglyai lennétek?

A középiskolás Vee (Emma Roberts) nem az a kimondottan bevállalós típus, megszokta, hogy inkább csendben, a háttérből figyeli az

eseményeket. Egy nap azonban a barátai ráveszik, hogy nevezzen be az Idegpályára, ahol a Nézők döntenek a feladatokról. A játék során találkozik Iannel (Dave Franco), akivel együtt játsszák tovább az Idegpályát. Eleinte még élvezetes a játék, de a vége fele már rá kell döbennie: ez nem csak egy játék. Vajon sikerül megnyernie, ha az élete a tét? Vagy feláldozza, hogy megmentse a barátját?

Kiss Zsanett

Cassandra Clare: Végzet erekllyéi sorozat

Az alapsztori jó, az író nő nagyszerű világot teremt. Az olvasói abszolút el lehet merülni az árnyvadászok kalandjaiban.

Claryvel, magával a főszereplővel nem voltam túlságosan kibékülve., nem volt számomra szimpatikus. Ugyanakkor a történet során sok izgalmas szereplővel lehet találkozni.

Azt hiszem, az én kedvencem Church, a macska. Őszintén, ő nőtt hozzám a legjobban. De így, összevetve, jó volt olvasni a sorozatot, amely fordulatos történet, tele szerelmi szálakkal.

Aki egy kalandos, szerelemmel teli könyvet keres és sok a szabadideje van, annak nagyon tudom ajánlani. Nagyon sok kiegészítő kötete is van. Jó olvasást!

Süli Petra

Az Implom József helyesírási verseny iskolai fordulójának eredménye

I. Kovács Tímea 10.a

II. Hódosi Nóra 9.b

III. Fehér Marianna 11.a

III. Turi Amanda 9.b

Gratulálunk minden résztvevőnek, és sok sikert az első két helyen továbbjutó versenyzőknek!

Október 25-én iskolánk tanárai és tanulói műsorral (verssel, vetítéssel) köszöntötték az intézmény nyugdíjba vonult munkatársait az Idősek napja alkalmából.

Képeink az összejövetelel készültek.

Aranyköpések |

„Spártát a drónok alapították.”

(dr. Majsáné Iván Gizella gyűjtése)

„A malier egy drámai cselekmény.”

„A lányon látszott, hogy komolyan gondolja Anyegint.”

„Nem találta a lányt elég élettapasztalt-nak.”

„Anyegin látja, hogy Tatjana milyen gyönyörű nő lett belőle.”

„Ezért mondom mindig, hogy amit ma megtehet (!), ne halaszd holnapra.”

„Puskin egy orosz szerző, és nem is jelentéktelen.”

„A mű elején a hűség még nem kap elsőrangú helyet.”

„Jókai Az arany emberben megmutatta, hogy tud jószívű is lenni, és hogy mindenkinek jár egy esély.”

„Puskin (...) Tatjana húgának udvarolt. Ezt Anyegin nem nagyon díjazta.”

„A félrelépésből még gyereke is született, melyet a férje csendben túrt.”

„Tímár Mihály vágya az volt, hogy megváltsa a világot, de a világ megváltása helyett elvette Tímeát.”

„A rezonőr az író szótöve.”

„A Vörös Rébékben egy lányt el akar csábítani a vörösrebe, hogy legyen hűtlen a férjéhez.”

„A lány terhes is lesz, és ez egy nagy hűtlenségi tett.”

„Hirtelen a király megbetegedett, de végig kitartott, és még a haláltól sem riadt vissza.”

„Zrínyi Miklós írta a Szigeti veszedelem című művet, amit később testvére, Zrínyi Péter fordított le svéd (!) nyelvre.”

„Ez nem történt meg, mert jött Anselm a deus ex machinával.”

„Leveleiben mindig egy P.E. nevű Konstanti Nápoly Grófnőt nevezett meg.”

„Zrínyi műve hasonlít a Himnuszra, ezért Kölcsey sokat merített belőle.”

„A három író közül ő volt az, aki tett is valamit azért, hogy meghaljon.”

„II. Rákóczi Ferenc sírját is látogatta még halála után sokáig.”

„Mikes Kelemen felesége halála után újránősült.”

(Mikó Anna Júlia gyűjtése)

Egészségügyi szűrések

Szeptember 11-én iskolánk tanulói a Szegedi Sport és Fürdők kft 9. Családi Sport- és Egészségfesztivál és II. Magyar Famászó és Faápoló Versenyén végeztek egészségügyi szűrést.

Itt *Csillag Filoména*, *Kispál Réka* 14. egészségügyi asszisztens és *Varga Melinda* 14. gyakorló gyógyszerészi asszisztens alkották a csapatot *Molnár Éva* tanárnő vezetésével.

A rendezvényen az érdeklődőknek egészségügyi tanácsadást tartottak, és az egészségi állapotukat is megvizsgálhatták. Volt vérnyomásmérés, vércukormérés, testsúly-ellenőrzés, BMI meghatározás, pulse-oxymetriás mérési lehetőség is.

Itt is, mint a szűrések nagy részénél, előfordult, hogy diákjaink kiszűrtek olyat, akinek a vérnyomásával vagy vércukrával probléma lehet, mert magasabb eredményeket kaptak. Ilyen esetben mindig felírják az eredményeket, és felhívják az érdeklődő figyelmét arra, hogy érdemes háziorvossal konzultálnia.

A rendezvényen néhány ismertebb „páciens” is volt: *Putnik-Mayer Yvette* táncművész és *Nagy Péter* olimpikon.

Szeptember 30-án 11.00-tól 14.00 óráig a *Krúdy Gyula Kereskedelmi Iskola* egészség-napján négy tanuló végzett hasonló szűrést.

Őket *Czagányné Németh Melinda* és *Farkas Róza* kísérte el: részt vett az eseményen a 14 gyerekápolók osztályából *Tóth Alexandra* és *Kovács Dóra*, a 13 gyakorló ápoló osztályból pedig *Bandula Dominika* és *Horváth Márton*.

Molnár Éva

Híres divattervezők – Prada

A **Fratelli Prada** (magyarul: Prada testvérek) nevű bőrárúüzletet *Mario Prada* alapította 1913-ban Milánóban, Olaszországban. Saját készítésű bőrműves termékein kívül Angliából importált utazóládákat és kézitáskákat is forgalmazott.

Prada első sikerterméke egy vízhatlan hátizsák volt, amit a *Miuccia Prada* 1979-ben tervezett abból az erős, fekete nejlonból, amivel nagyapja az utazóládákat borította. Az 1990-es években a Prada lett az egyik legnagyobb név a divat világában.

Jellegzetes darabjai a luxusminőségű anyagokból készültek, elegáns, egyszerű szabású, elsősorban fekete, barna, szürke, zöld és krémszínű ruhák.

A Prada tokiói üzlete. Képforrása: wikipedia

[GNU Free Documentation License.](#)

Fekete Krisztina

Forrás: <https://www.youtube.com/watch?v=gBSItKxPo8>

Nyári gyakorlat

2016 júniusában Molnár Bogival elkezdtek a nyári gyakorlatunkat Makón a Baustudiumnál, amely a helyi szakközépiskola kihelyezett varrodája, ahol jelenleg (mivel varrós osztály már nincs) négy nagyon aranyos néni dolgozik és varrja meg az adott megrendelt egyenruhákat.

A varroda pici, éppen hogy kényelmesen elfértünk. A terembe belépve volt egy nagy szabász asztal, négy ipari varrógép, egy fedező gép,

két ipari szegőgép, illetve két ipari vasaló, de ezek közül csak az egyik működött. Innen nyílt a raktárhelyiség, a folyosón volt egy gomblyukázó-, illetve gombfelvarró gép is.

Mi Bogival a varroda sarkában kaptunk egy kisasztalt és egy háztartási varrógépet.

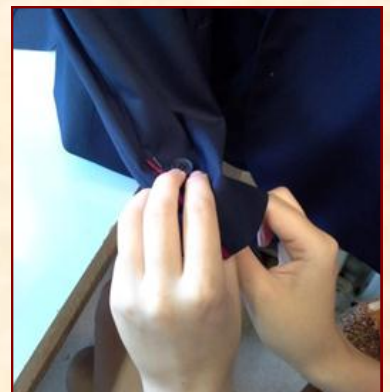
Első nap meghallgattuk a munkavédelmi előadást, majd a feladatunk vászontáska készítése volt, melynek menetét rögzítettük a füzetünkbe rajzokkal.

Az első héten ez volt a feladatunk, míg a varrónők egyenmellényeket varrtak a makói Magán Zeneiskola számára. Majd pólót varrtunk, aminek a lényege az volt, hogy az összes gépet használjuk egy kicsit. Ezután munkaköpenyt készítettünk magunknak.

A többi héten már minket is bevontak a komolyabb munkába. Megfigyelhettük a mellények kiszabásának folyamatát. Kipróbáltuk a gomblyukázó- és gombfelvarró gépet, illetve a mellényeket szálaztuk, gombokat varrtunk fel, a bélésüket varrtuk össze, vagy éppen a nagyobb alkatrészeket, és vasaltunk.

Én személy szerint végig élveztem a nyári gyakorlatot, annak ellenére, hogy korán kellett kelni, és nagyon messze kellett bicikliznem. A hangulat nagyon jó volt, a varrónők aranyosak voltak, munka közben zenét hallgattunk, és sokat beszélgettünk. Emellett megtapasztalhattam, milyen varrodában dolgozni, hogyan osztják fel a munkafolyamatokat, illetve milyen fárasztó dolog is fél napot a varrógép felett görnyedve dolgozni.

Reisz Piroska

Gratulálunk!

Volt tanárunknak, **Molnár Sándornak** és feleségének, **Molnár-Szabó Zitának**., valamint a boldog nagytetvéreinek, a két éves Kristófnak, amiért augusztus 2-án ikertestvérei születtek. **Molnár Dóra** 2750 grammal, 50 cm-rel, **Molnár Dávid** 3000 grammal, és szintén 50 cm-rel jött a világra.

Volt diákunknak, **Balogné Szűcs Zsuzsannának** és férjének, **Balog Lászlónak** szeptember 8-án született második gyermekükhöz, **Balog Milánhoz**, aki 3460 grammal és 51 centiméterrel született.

Volt diákunknak, **Kecskés Árpádnak** és párjának, **Besztercei Andreának** **Kecskés Emily** nevű kislányukhoz, aki október 28-án született 3070 grammal és 51 centiméterrel.

Volt diákunknak, **Nagy Renátának** és a büszke apukájának, **Dimovics Dávidnak** szeptember 29-én született hajasbabájukhoz, **Dimovics Szofihoz**, aki 3650 grammal és 49 centiméterrel látta meg a napvilágot.

Gratulálunk!

Egervölgyi Lilla tanárnőnek, aki részt vett a **31. Spar Budapest Maraton 30 km-es betétszámán**, amelyen a 430 induló nő közül a **3. helyen** ért a célba 2:06:45-ös idővel. Ezzel valójában a hónap végén esedékes maratonfutásra készült, amely Firenzében lesz.

Letti a szóbeli versenyen

Kecskeméti Eszternek és Vincze Violettnak, akik **megyei 1. és 3. helyezéssel** bejutottak az „Édes anyanyelvünk” nyelvhasználati vetélkedő Sátoraljaújhelyen tartott országos és kárpát-medencei döntőjébe, és kiváló szereplésükkel hoztak dicsőséget iskoláknak. Az oldalon a verseny képei láthatók.

Eszter az LY szobrával

A lányok az eredményhirdetésen

Kazinczy Ferenc sátoraljaújhelyi szobra

Divattervező pályázat

A pályamunkák elkészítésekor a következő lépéseket érdemes követni:

- Az inspirációhoz gyűjts anyagot, és kreatívan dolgozd fel a választott témát! Az alábbi linken találhatsz képeket, amelyek segítségedre lehetnek az elindulásnál: <https://flic.kr/s/aHskKusD6y>
- Készíts bármilyen színes, vegyes vagy grafikai technikával terveket: ruhaformára, ruharészletekre, kiegészítőkre!
- A rajzokat A/3-as vagy A/4-es méretben készítsd el, összesen 4db komplett ruhatervet kérünk!
- A terveket keretezd be vagy ragaszd kartonlapra!
- Minden alkotás hátoldalán szerepeljen a neved, korod, e-mail címed, iskolád neve és címe, illetve felkészítő tanárod neve!
- Csak egyéni pályázatokat fogadunk el.

A pályamunkák elbírálási szempontjai: kreativitás, az egyéni stílus, a rajzok kivitelezése és bemutatása. Pályázati munkádat bemutathatod divat- és stílus-tervezés szakra jelentkezéskor az alkalmassági vizsgánkon.

A legkiválóbb pályamunkák díjazásban részesülnek. A díjátadóra és a kiállításra iskolanapunkon, 2017. február 17-én kerül sor.

Beadási határidő: **2017. Január 20.**

Postázási cím: SZSZC Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolája, 6724 Szeged, Kodály tér 1.

Az SZSZC Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolája - a hagyományoknak megfelelően - a 2016/2017-es tanévben is meghirdeti felsőtagozatos általános iskolás diákok részére divattervezői pályázatát.

A pályázat témái:

1. **Tücsök & bogár:**

Tervezz olyan ruhákat és kiegészítőket, amelyekhez az inspirációt a rovarok változatos világa adta!

2. **Süti & cukor:**

Keress ihletet az édességek színei, formái és textúrái között! Tervezz ruhákat és kiegészítőket a nyalókák, cukorkák és sütik édes világából táplálkozva!

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Az SZSZC Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolája - a hagyományoknak megfelelően - a 2016/2017-es tanévben is meghirdeti középiskolás diákok részére divattervezői pályázatát.

A PÁLYÁZAT TÉMÁI

1. Ruhák a jövőből - Neo-futurizmus

Tervezz ruhákat, amelyekhez az inspirációt a science-fiction és korunk előremutató technológiai adják!

2. Ruhák a múltból - Neolitikum és vaskor

Fedezd fel, hogy időszámításunk kezdete és Kr. e. 10 000 között mit hordtak az emberek! Használd viseleteiket és tárgyaikat ihletként!

A pályamunkák elkészítésekor a következő lépéseket érdemes követni:

- Az inspirációhoz gyűjts anyagot, és kreatívan dolgozd fel a választott témát. Az alábbi linken találhatsz képeket, amelyek segítségedre lehetnek az elindulásnál: <https://www.flickr.com/photos/kossuthzs-szeged/sets/72157672690561541/>
- Készíts bármilyen színes, vegyes vagy grafikai technikával terveket: ruhaformára, ruharészletekre, kiegészítőkre.
- A rajzokat A/3-as vagy A/4-es méretben készítsd el, összesen 4db komplett ruhatervet kérünk.
- A terveket keretezd be vagy ragaszd kartonlapra.
- Minden alkotás hátoldalán szerepeljen a neved, korod, e-mail címed, iskolád neve és címe, illetve felkészítő tanárod neve.

Csak egyéni pályázatokat fogadunk el.

A pályamunkák elbírálási szempontjai: kreativitás, az egyéni stílus, a rajzok kivitelezése és bemutatása.

A legkiválóbb pályamunkák díjazásban részesülnek. A díjátadóra és a kiállításra iskolánk karácsonyi ünnepségén, 2016. december 21-én kerül sor.

Beadási határidő: **2016. november 25.**

Postázási cím: SZSZC Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolája, 6724 Szeged, Kodály tér 1.

Ne feledd!

Ideje jelentkezni az osztállyal **karácsonyi intézménylátogatásra!**

November 10-én és december 8-án 10 órától nyílt napot tartunk a 8. osztályosok számára.

November 15-én tartjuk a Szép magyar beszéd verseny iskolai fordulóját. Szervező: *Fűrészt Csilla* tanárnő.

November 16-án 10 órától nyílt napot tartunk a szakképzősöknek.

November 17-én, 9.30-tól 13 óráig véradás lesz az iskolában!

November 22-én szépkiejtési verseny lesz angol és német nyelvből.

November 24-én, 17 órától szülői értekezlet, 17.30-tól fogadóóra lesz.

November 30-ig kell kihirdetni az év végi teljesítménymérés témaköreit.

Novemberben újra lesz **csillagászati vetélkedő!** Ki ne hagy! Felelőse: *Marancsik Márta* tanárnő, nála érdeklődj az időpontról!

December 1-jén – immár hagyományosan – AIDS-vetélkedő lesz, 13.30-as kezdéssel.

December 2-a és 18-a között mikulásnap és karácsonyi műsorokat tartunk az egészségügyi intézményekben.

December 7-én iskolai versmondó verseny lesz.

December 21-én, a téli szünet előtti utolsó tanítási napon karácsonyi ünnepség lesz. Ekkor hirdetik ki a középiskolás **divattervező pályázat eredményét is,** valamint díjazzák a közelmúlt versenyek győzteseit.

Mint a képen is látható, az Erasmus program keretében útnak indult vidám dániai csapatunk. Jó utat nekik!

A KáZsé (Egész Könnyű) lapot kiadta: a Szegedi Szakképzési Centrum Kossuth Zsuzsanna Szakképző Iskolája.

Felelős kiadó:

Horváth Levente Attila igazgató.

Felelős szerkesztő: Mikó Anna Júlia.

Szerkesztették: Kiss Zsanett, Rabb Tímea.

A fotókat készítették: Czagányné Németh Melinda, Csongrádi Beáta, Farkas Rózsa, Mikó Anna, Molnár Éva, Reisz Piroska, Szatmáry Dániel

Illusztráció: Sárközi Tímea (címlap), Vincze Violetta.

A lapban megjelenteket írták:

Ácsné Fekete Ilona, Czagányné Németh Melinda, Csongrádi Beáta, Draskóczy Emma, Fekete Krisztina, Hódosi Nóra, Kiss Zsanett, Kuba Dóra, Mikó Anna Júlia, Molnár Éva, Nagy Petra, Peszeki Szandi, Rabb Tímea, Reisz Piroska, Süli Petra, Vincze Violetta, Wratin Sándor.

A versenyeredményeket, szelfiket, aranyköpéseket köszönjük tanárainknak, diákjainknak és az egyik tavalyi érettségi elnökünknek!

Szeged, 2016. november